

Hilmar Bech 50 ár

I dag verður Hilmar Bech 50 ár. Hann er foddur í Porkeri 19. júlí 1933. Spyrt tú hvør maðurin er, ja so er hann fyrstilarari í Porkeris skúla og annars lögtingsmaður.

Sjálvan føðingardagin er Hilmar Bech ikki staddur við hús, hava vit fingið uppspurt, men harfyri eru tað mong sum fegin vilja senda Hilmar blíðar heilsanir og góðynski á føðingardegnum.

I 1970 var Hilmar Bech valdur á ting á fyrsta sinni. Hann var, 8. november 1970, valdur á ting í tí pláss, har undanmaður hansara, Jóhan Hendrik Danbjørg, sáli, í mong ár hevði staðið, umboðandi Javnaðarflokkin í Suðuroy.

Hilmar Bech hevur sitið á tingi síðani, og hevur hann røkt sitt starv sum tingmaður verðuga og ábyrgdarfullt; fastur og avgjörður hevur hann verið í stóðutakanum og framfærslum sinum – og hevur vunnið sær umdømi sum politikari langt útum eigna flokk sin. I politiskum ábyrgdarstovnum, i nevndum og sum álitismaður hevur Hilmar verið hin fulltikni.

Tá flokkurin skuldi velja sær evni til tingmannastarv, var ikki torført at seta mann í tað pláss, sum Jacob Frederik Øregaard hevði røkt, til hann legði frá sær og ikki læt seg stilla upp aftur til lögtingsvalið 1978.

Hilmar Bech var kosin tingformaður, og vann hann sær virðing sum lögtingsformaður innan sum uttan tings.

I Hilmar eigur Javnaðarflokkurin ein av bestu umbóðsmönnum sinum. Tað er ein frægd at liða á, tá hann er framsøgumaður

flokksins í tingmálum ella hevur umboðað flokkinn í nevndum. Høvur hann sini egnu sjónarmið eru alit hansara altíð væl grundaði og harvið altíð hoyrd.

Føroyingar flestir kenna røddina á Hilmar Bech frá orðaskiftum útvarpsins úr Løgtinginum og hava ikki stórvegis íva um, at tað maðurin ber fram, lokalt ella av aðrari samfelagsligari náttúru, eru týðandi ting.

A øðrum økjum enn teim politiskum hevur Hilmar Bech eisini verið virkin og kent ábyrgd í setningi sinum. Deknur í Porkeris kirkju síðan 1967, lærari í bygðini síðan 1959, fyrstilarari síðan 1967, virkin í Heima-misjónini. I øllum hesum stovrum sinum hin fulltikni. Sum vinmaður og samstarvsmaður hin vinsæli, álvarsmaðurin sum er goður í raðum og ikki skúgvur til viks slíkt, sum ikki er so hugaligt og lætt.

Um nakað serstakt politiskt skal leggjast aftrá, so kundu verið nevnd yvirtøkumál, har Hilmar týðiliga hevur undirstrikað, at hann er avgjörður samríkismaður og at hann somuleiðis er í samljóði við flokk sin, at eitt dygt og gott ríkissamstarv viðhvørt eisini krevur broyting. I Hilmar er eisini framtaksmaður við hollum stóði i tí røttasta bygðasamfelagnum,

har tað hevur týðning, at tú ert fulltryggur, tá tú stigur fram; tí tey stig tú tekur takast ikki afturum aftur.

Vit heilsa Hilmar á føðingardegnum við ynskium um, at Harrin má geva honum blíðan byr framryvir.

J. Lindenskov

»Tey sungu av gleði«

»I gentuskúlanum í Wrocław sungu tey av gleði og ein av næmingunum bað sum teirra talsmaður okkum bera heilsan til alt Føroyafolk og takka fyri hesa kærkomnu og stórfingnu gávu, sum ikki fór at verða gloymd. Men tey vildu minnst okkum í bønnum sinum.

Og so endaði hon við at ynskja Guðs frið og Guðs signing yvir okkum øll.

Soleiðis greiðir Petur Andrew Petersen, føroyski presturinn í Keymannahavn frá mót-tøkuni í Póllandi, tá hann sjálvur triði í vár var har við klæðum og skóm úr Føroyum.

Gentuskúlin í Wrocław sendi saman við gentuskúlanum í Poznan áheitan um stuðul.

Takkarbrøv

930 m³ av klæðum og skóm vórðu savnað í Føroyum í februar. Alt arbeiði í sambandi við inn-savningina var sjálvboðið og flutningurin innan-lands og til Danmarkar var ókeypis. Hinvegin kostaði tað goðar 200.000 kr. at flyta klæðini við lastbilum úr Danmark til Póllands. Hetta ríndaði Neyðhjálp Fólkakirkjunnar.

Ejvind Vilhelm, biskupur, hevur úr Póllandi fingi try takkarbrøv, sum hann hevur avgjört at almannakunngerá í høvuðsheitum. Tí, sigur hann, tey eru ætlað okkum øllum.

Czesław Domin, biskupur í Katowice takkar fyrst fyrri sendingina og skrivur síðani:

»Gávurnar eru komnar til ymisk biskupadømi í Pólandi, har tær eru byttar til húski, ið tørva hjálp. Tað er tekin um broðurliga felagsskap teirra kristnu, sum vit ongan-tíð áður hava kent í so ríkt mát, at húski í Póllandi hava fingið gávu frá so fjarstøddum oyggjabúgvum, tað er bart út hugtakandi. Veitið øllum gevurum okkara tók.« Samstundis sendi hann vakra myndabók frá Cracow.

T. Rosinski, prestur í Skt. Josefs sókn í Gdynia skrivur:

»Vit takka hjartaliga fyri klæði og skógvar, sum vit í mars mánaði hava fingið frá fólki í Føroyum. Klæðini og skógvar hava vit bytt millum tey húski, ið eru ringast fyrri, við nógvum børnum og millum tey fátækastu í Gdynia. Sendingina hava vit bytt millum fleiri sóknir, soleiðis at hjálparnevndir í hvørjari sókn

sær hevur bytt gávurnar millum treingjandi. Enn vantar okkum bæði klæði og skógvar í Póllandi.

Vit vita, at ikki eru tit so nógv fólk á tykkara oyggjum, tess hjartaligari takka vit fyri tykkara goðsku. Vit biðja takka øllum, sum hava givið, teimum, sum fingi inn-savnanina í lag, og øllum, sum átóku sær striðið at savna klæðini og at pakka tey.

Vit biðja fyri tykkum. Gið signi tykkum.«

Klara Lustofin, fyrstøðukvinna fyri gentuskúlan í Poznań, skrivur í sinum brævi:

»Vit eru djúpt røðar yvir gávumildni føroyinga. Takk fyri alt.

Allir lutir vóru góðir, reinir og av bestu goðsku. Okkara skúlagentur, hús-fólk teirra og mong onnur fegnast um at hava fingið teir. Tey eru øll takksom fyri tykkara hjálp, hóast

vit øll kenna sannleikan av orðinum: »Sælari er at geva enn at fáa.«

Harrin gevi tykkum og øllum okkara vinum sína signing og náði. Vit lova at orða okkara takksemi í bøn fyri øllum, ið hava verið okkum vælgerin. Tann 13. mars er ásettur sum pólskur bønardagur fyri øllum, ið hava gjørt væl imóti okkum. Tá vilja vit øll á ein serligan hátt vera okkum í huga.

Viðvíkjandi okkara skúla er at siga, at vit fingi møguleika at lata hann uppáftur aftan á at hann hevði verið stongdur í 20 ár. Hetta er triðu ferðina i tey 125 árini skúlin hevur verið í Poznań, at søguligar hendingar hava borið við sær, at skúlin hevur verið stongdur og síðani aftur latin upp.

Hvørja ferð hava vit byrjað av nýggjum uttan nakra hjálp frá tí almenna. Í ár hava vit bert tveir

fyrstuflokkar og ein annan flokk. Næsta ár skulu vit hava tveir flokkar afturat. Nógvar gentur vilja fegnast koma at ganga í skúla hjá okkum, men møguleikarnir eru avmarkaðir. Men vit takka Guði fyri alt.«

Gentuskúlin í Poznan hevur eisini fingið pengar úr Føroyum. Fyri stuttum sendu skótarnir í Føroyum 4.266 kr. og næmingar í 3. g. í Høydølum 1.500 kr., upplýsir Ejvind Vilhelm, sum samstundis takkar øllum fyri tann goða stuðulin. Póllands-innsavningin fekk.

ACCORD EX 83 TAKE OFF!

